

Pod křídly labutí

Pacifik

Rád vzpomínal si na kdejakou ženu, uměl na všechno hrát, zpívat kantylénu,
poznal na obloze poštolku i káně, uměl krmit psy a řídit těžký saně,
byl to chlap, jak má být, kterej znal, jak ze dne na den žít.

Rád učil mě, že dobrý pivo pění a z hospody vzít roha bez place ní,
znal každého a měřil stejným metrem, byl víc než se mnou zasnou bený s větrem,
byl to chlap, jak má být, kterej znal, jak ze dne na den žít.

R: Pod křídly labutí chystáš se k odplutí dál,
za střelkou kompasu vítr ti počasí přál.
Údolí zůstalo tichý a zklamaný, kámen se na srdci hnul,
nestačím zamávat v očích je písek a sůl.

Druhým doved najít skrytej pramen, byl svůj a jenom pro sebe byl pánem,
když zmizel sníh a přišly jarní vůně, já tušila, že jeho srdce s tůně,
byl to chlap, jak má být, kterej znal jak ze dne na den žít.

Tak zase šel a v očích stopy kouře, byl jenom vítr co přináší bouře,
byl řekou, co se v zátočině ztrácí, jen vzpomínky se čas od čas u vrací,
byl to chlap, jak má být, kterej znal jak ze dne na den žít.

R: Pod křídly labutí chystáš se ...